

Sygn. akt IV U 616/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania A. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 28 kwietnia 2014 roku nr (...)

w sprawie A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. B. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 lutego 2014 roku na okres 3 lat.

Sygn. akt IVU 616/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 września 2014 roku

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 28.05.2014 r. odmówił A. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 23.04.2014 r. został uznany za zdolnego do pracy.

A. B. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Na uzasadnienie podniósł, iż stan zdrowia nie uległ poprawie. Nie jest w stanie podjąć pracy zarobkowej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. urodzony w dniu (...) z wykształceniem podstawowym, pracował jako cieśla, magazynier. Odwołujący w okresie od 26.02.2001 r. do 31.01.2014 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 16.12.2013 r. złożył wniosek o rentę.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u A. B. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu neurologii i kardiologii.

Biegli sądowi kardiolog i neurolog na podstawie wyników badań i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej stwierdzili, że odwołujący choruje na:

- polineuropatię cukrzycową,
- zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa lędźwiowego z objawami rwy kulszowej prawostronnej,
- zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z dyskopatią na poziomie L5-S1,
- zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa, dyskopatią na poziomie C5-C6, C6-C7,
- nadciśnienie tętnicze II okresu ESC,
- chorobę wieńcową stabilną CCS I/II,
- chorobę zwyrodnieniową stawów głównie kolanowych,
- otyłość.

Biorąc pod uwagę rozpoznane u odwołującego schorzenia oraz stopień ich nasilenia biegli uznali odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy okresowo na okres 3 lat od 01.02.2014 r. Odwołujący nie rokuje odzyskania zdolności do pracy nawet po przekwalifikowaniu. Stan zdrowia nie uległ poprawie.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący od 2001 r. pobierał świadczenie rentowe z powodu zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa, schorzeń kardiologicznych i cukrzycy z otyłością. Obecnie badaniem stwierdza się otyłość, podwyższone wartości ciśnienia tętniczego z tachykardią, objawy polineuropatii w kończynach dolnych z utrudnionym chodzeniem na palcach i piętach, ograniczenie ruchomości odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami rwy kulszowej prawostronnej. Ostatnie dostępne badanie rtg kręgosłupa z 2000 r. wykazało zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego kręgosłupa z dyskopatią na poziomie L5-S1. Badanie rtg odcinka szyjnego kręgosłupa wykonane w 2002 r. wykazało zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego kręgosłupa z dyskopatią na poziomie C5-C6, C6-C7. Obecnie schorzenia neurologiczne powodują niezdolność do pracy. Zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami rwy kulszowej prawostronnej stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy fizycznej. Polineuropatia cukrzycowa stanowi przeciwwskazanie do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej oraz pracy na wysokości. Zgłaszane zawroty głowy również stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy na wysokości. Zawroty głowy wymagają diagnostyki i podjęcia leczenia. Stwierdzone schorzenia ograniczają sprawność odwołującego i czyni go długotrwale niezdolnym do podjęcia pracy zgodnej z kwalifikacjami. Ze względu na wykształcenie podstawowe i wiek odwołujący nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Nadciśnienie tętnicze II okresu ESC pierwotne, łagodne nie powoduje niezdolności do pracy. Schorzenie wymaga dalszego leczenia. Choroba wieńcowa stabilna wymaga dalszej diagnostyki, próba wysiłkowa z 2012 r. wykonana podczas pobytu w sanatorium w ramach prewencji rentowej ZUS była klinicznie dodatnia, a elektrokardiograficznie wątpliwa. Obecnie brak podstaw do uznania długotrwałej niezdolności do pracy z przyczyn kardiologicznych.

/dowód : opinia sąдово-lekarska – k. 6-9 as/

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Wydaną w tym zakresie opinie biegłego sądowego neurologa i kardiologa Sąd uznał za trafną i dostatecznie wyjaśniającą przedmiot sporu, gdyż została wydana przez specjalistów z tego rodzaju schorzeń na jakie choruje odwołujący, po wnikliwej analizie aktualnych wyników badań oraz zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej.

Opinia biegłych w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto ich nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. B. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 28.05.2014 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U., Nr 162., poz 1118, z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS. Sąd w oparciu o opinie biegłego lekarza neurologa i kardiologa sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej oraz jej uzupełnienie stwierdził u ubezpieczonego istnienie przesłanek uzasadniających przyjęcie, iż A. B. z uwagi na obecne schorzenia neurologiczne tj. zespół bólowy odcinka lędźwiowego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa lędźwiowego z objawami rwy kulszowej prawostronnej, zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z dyskopatią na poziomie L5-S1, zmiany zwyrodnieniowe odcinka szyjnego kręgosłupa z ograniczeniem ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa, dyskopatię na poziomie C5-C6, C6-C7 spełnia warunek w postaci częściowej niezdolności do pracy okresowo na okres 3 lat od dnia 01.02.2014 r. i jednocześnie nie rokuje zdolności do przekwalifikowania zawodowego. Odwołujący utracił zdolność do pracy w

wykonywanych zawodach. Odwołujący pozostaje w leczeniu neurologicznym z powodu zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa w odcinku lędźwiowym i w odcinku szyjnym. Stan zdrowia nie uległ poprawie. Obecnie schorzenia neurologiczne powodują częściową niezdolność do pracy. Zmiany zwyrodnieniowe odcinka lędźwiowego kręgosłupa z objawami rwy kulszowej prawostronnej stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy fizycznej. Polineuropatia cukrzycowa stanowi przeciwwskazanie do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej oraz pracy na wysokości. Zgłaszane zawroty głowy również stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy na wysokości. Zawroty głowy wymagają diagnostyki i podjęcia leczenia. Stwierdzone schorzenia ograniczają sprawność odwołującego i czyni go długotrwale niezdolnym do podjęcia pracy zgodnej z kwalifikacjami. Ze względu na wykształcenie podstawowe i wiek odwołujący nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołująca spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477⁽⁽¹⁴⁾⁾ §2 kpc należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 28.05.2014 r. przyznając A. B. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.02.2014 r. tj. od ustania dotychczasowych świadczeń na okres 3 lat.